

tystyczny; w uzupełnieniach do katalogów cen porównywalnych powinny być zachowane: kolejność, symbole cyfrowe, nazwy wyrobów i ich grupy, a także jednostki miary występujące w Systematycznym wykazie wyrobów.

2. W razie gdy stosowane są grupowe ceny porównywalne, a grupowanie wyrobów według Systematycznego wykazu wyrobów (wydanie II — uzupełnione) zostało zmienione w stosunku do grupowania wyrobów według Systematycznego wykazu wyrobów na lata 1971—1975, należy dokonać odpowiednich zmian w katalogach (uzupełnieniach) cen porównywalnych.

§ 7. 1. Ceny porównywalne:

- 1) wyrobów produkcji nietypowej (wyrobów niepowtarzalnych, produkowanych na jednorazowe zamówienie odbiorcy krajowego lub na eksport),
- 2) prototypów, wyrobów serii próbnych,
- 3) wyrobów, dla których ustalono tymczasowe ceny na okres ograniczony,

4) wyrobów produkowanych doświadczalnie na skalę póltechniczną przez okres nie dłuższy niż rok,

5) nietypowych usług przemysłowych

ustala dyrektor przedsiębiorstwa zgodnie z zasadami podanymi w § 3.

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, nie podlegają rejestracji w Głównym Urzędzie Statystycznym i w wojewódzkich urzędach statystycznych.

§ 8. Zasady i tryb ustalania cen porównywalnych na wyroby produkcji specjalnej dla Sił Zbrojnych określają odrębne przepisy.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

90

UCHWAŁA Nr 82 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 kwietnia 1976 r.

w sprawie kombinatów rolnych.

Na podstawie art. 9 oraz w związku z art. 27 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Kombinat rolny, zwany dalej „kombinatem”, jest wielozakładowym przedsiębiorstwem państwowym, tworzonym na podstawie dekretu o przedsiębiorstwach państwowych.

2. Kombinat może powstać w wyniku zmian w organizacji lub połączenia przedsiębiorstw, które stają się wówczas zakładami kombinatu.

3. Zakłady wchodzące w skład kombinatu są prowadzone według zasad rozrachunku gospodarczego, mają wydzielone środki własne oraz sporządzają własny bilans i rachunek wyników. Zakład zaciąga zobowiązania finansowe w imieniu kombinatu w ramach udzielonych mu upoważnień.

§ 2. Do zadań kombinatu należy:

- 1) intensyfikacja produkcji roślinnej, zwierzęcej, ogrodniczej, rybackiej oraz produkcji przemysłu paszowego i rolno-spożywczego,
- 2) organizowanie i świadczenie usług produkcyjnych dla rolnictwa, w szczególności usług maszynowych, warsztatowych, transportowych i remontowo-budowlanych,
- 3) inicjowanie postępu technicznego, szkolenia oraz świadczeń socjalnych,

4) organizowanie kooperacji w dziedzinach określonych w pkt 1—3.

§ 3. Kombinaty są zgrupowane w zjednoczeniach zrzeszonych w Centralnym Zarządzie Państwowych Przedsiębiorstw Gospodarki Rolnej.

§ 4. 1. Kombinat działa na podstawie statutu nadanego przez Ministra Rolnictwa.

2. Statut kombinatu określa:

- 1) nazwę i siedzibę kombinatu oraz jego jednostkę nadrzedną,
- 2) wchodzące w skład kombinatu zakłady oraz jednostki (wyodrębnione komórki) organizacyjne zaplecza naukowo-technicznego, usługowego, obrotu towarowego i inne,
- 3) szczegółowy zakres działania,
- 4) uprawnienia do działania w zakresie towarowego obrotu krajowego,
- 5) zakres praw i obowiązków zakładów wchodzących w skład kombinatu,
- 6) zadania i skład kolegium oraz inne organy kombinatu i ich uprawnienia.

§ 5. 1. Organami kombinatu są:

- 1) dyrektor kombinatu,
- 2) kolegium kombinatu.

2. Dyrektor kombinatu może powołać radę techniczno-ekonomiczną jako fachowy organ opiniotwórczo-doradczy.

§ 6. 1. Dyrektora kombinatu powołuje i odwołuje Minister Rolnictwa.

2. Zastępców dyrektora i głównego księgowego kombinatu oraz dyrektorów zakładów powołuje i odwołuje naczelny dyrektor zjednoczenia na wniosek dyrektora kombinatu.

3. Zastępcę dyrektora oraz głównego księgowego zakładu powołuje dyrektor kombinatu na wniosek dyrektora zakładu.

§ 7. Kombinat może:

- 1) kontraktować produkty rolne na potrzeby własnego przetwórstwa, z wyjątkiem określonych odrębnymi przepisami produktów rolnych bilansowanych centralnie,
- 2) organizować działalność badawczo-wdrożeniową,
- 3) organizować detaliczne punkty zbytu wytworzonych produktów rolnych.

§ 8. 1. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów dostosuje do działalności kombinatów zasady gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej.

2. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Pracy, Plac i Spraw Socjalnych oraz w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych określi wynagrodzenie dla pracowników kombinatów przy odpowiednim zastosowaniu zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach i zakładach rolnych podległych Ministrowi Rolnictwa.

§ 9. W kombinacie działają organy samorządu robotniczego, którym przysługują uprawnienia określone w przepisach o samorządzie robotniczym.

§ 10. 1. W rejonach o przewadze gruntów będących w posiadaniu państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej kombinat może utworzyć związek gospodarczy, zwany dalej „zrzeszeniem”.

2. Członkami zrzeszenia mogą być jednostki organizacyjne działające na terenie objętym zakresem działania kombinatu, podległe Ministrom Rolnictwa i Przemysłu Spożywczego i Skupu, zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”, Centralnym Związku Kółek Rolniczych, Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, oraz zespoły rolników indywidualnych.

3. Na czele zrzeszenia stoi dyrektor kombinatu.

4. Dyrektor kombinatu jest upoważniony do koordynowania działalności jednostek organizacyjnych będących członkami zrzeszenia w zakresie:

- 1) programowania społeczno-gospodarczego rozwoju, planowania ekonomiczno-technicznego oraz inwestycyjnego,

- 2) podejmowania wspólnych przedsięwzięć organizacyjno-produkcyjnych i inwestycyjnych,
- 3) tworzenia wspólnych funduszy gospodarczych,
- 4) tworzenia zakładów świadczących usługi na rzecz uczestników zrzeszenia,
- 5) dysponowania odpadami produkcyjnymi zakładów przemysłu rolno-spożywczego.

§ 11. Celem zrzeszenia jest:

- 1) rozwój państwowej, spółdzielczej i indywidualnej produkcji rolnej,
- 2) podnoszenie wyników produkcyjno-ekonomicznych przez planowe współdziałanie w organizowaniu produkcji rolniczej, przemysłu rolno-spożywczego i usług dla rolnictwa,
- 3) świadczenie usług dla rolnictwa,
- 4) racjonalne wykorzystywanie posiadanych środków produkcji i siły roboczej rolnictwa, przemysłu rolno-spożywczego i jednostek usługowych, urządzeń technicznych i produkcyjnych, warsztatów, magazynów, środków transportowych i innych,
- 5) uzgadnianie programów rozwoju oraz planów techniczno-ekonomicznych i inwestycyjnych,
- 6) podejmowanie wspólnych inwestycji,
- 7) podnoszenie kwalifikacji zawodowych osób zatrudnionych w rolnictwie, przemyśle rolno-spożywczym, w jednostkach i punktach usługowych oraz rolników indywidualnych, a także przysposabianie młodzieży wiejskiej do zawodu rolnika,
- 8) polepszanie warunków socjalno-bytowych osób zatrudnionych w rolnictwie, przemyśle rolno-spożywczym, w jednostkach i punktach usługowych oraz ludności wsi,
- 9) usprawnianie kontraktacji, skupu i obrotu produktami roślinnymi i zwierzętami gospodarskimi,
- 10) tworzenie wspólnych funduszy rozwojowych.

§ 12. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz po zasięgnięciu opinii Zarządów Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”, Centralnego Związku Kółek Rolniczych i Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych ustali szczegółowe zasady organizacji i działania zrzeszenia.

§ 13. 1. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu określi podległe mu jednostki organizacyjne obowiązane do przystąpienia do zrzeszeń organizowanych przez kombinaty.

2. Zaleca się Zarządowi Głównemu Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” oraz Zarządom Centralnego Związku Kółek Rolniczych

i Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych spowodowanie przystąpienia zrzeszonych w nich jednostek organizacyjnych do zrzeszeń.

§ 14. Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa ustali wytyczne w sprawie przechodzenia pracow-

ników służb rolnych zatrudnionych w terenowych organach administracji państwowej stopnia podstawowego do pracy w kombinatach.

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

91

ZARZĄDZENIE Nr 28 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 kwietnia 1976 r.

w sprawie zasad wynagradzania sołtysów za inkaso podatków i innych należności finansowych od mieszkańców wsi.

Na podstawie § 14 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1972 r. w sprawie zasad i trybu wyboru, zakresu działania oraz obowiązków i praw sołtysa i podsołtysa (Dz. U. z 1972 r. Nr 49, poz. 319 i z 1973 r. Nr 28, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sołtysi otrzymują wynagrodzenie za inkaso bieżących i zaległych należności pieniężnych od mieszkańców sołectwa. Wynagrodzenie przysługuje od kwot zainkasowanych przez sołtysów osobiście z tytułu wszystkich należności objętych inkasem.

2. Oprócz wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, sołtysowi przysługuje wynagrodzenie od kwot wpłaconych dobrowolnie przez mieszkańców sołectwa w urzędzie gminy lub innej instytucji upoważnionej do przyjmowania wpłat na rachunek podstawowy budżetu gminy, bezpośrednio lub przelewem, z tytułu zobowiązania pieniężnego.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli praca sołtysa w zakresie inkasa w miesiącu, za który dokonywana jest wypłata wynagrodzenia, była według oceny naczelnika gminy niedostateczna.

4. Wynagrodzenie obliczone w stosunku procentowym od kwot zainkasowanych (ust. 1) i od kwot wpłaconych dobrowolnie (ust. 2) nie może przekroczyć w skali województwa średnio:

2,8% — w województwach: białostockim, koszalińskim, łomżyńskim, śluskim, suwalskim, zielonogórskim,

2,5% — w województwie olsztyńskim,

2,4% — w województwach: ciechanowskim, ostrołęckim,

2,2% — w województwach: stołecznym warszawskim, jeleniogórskim, kieleckim, radomskim, siedleckim,

2,1% — w województwach: gorzowskim, szczecińskim,

2,0% — w województwach: białkopodlaskim, częstochowskim, elbląskim, krośnieńskim, miejskim łódzkim, legnickim, pilskim, piotrkowskim, skierniewickim, tarnobrzescim,

1,8% — w województwach: chełmskim, gdańskim, lubelskim, plockim, sieradzkim, wałbrzyskim, wrocławskim, zamojskim,

1,6% — w województwach: kaliskim, katowickim, kozińskim, leszczyńskim, poznańskim,

1,5% — w województwach: miejskim krakowskim, nowosądeckim, przemyskim,

1,4% — w województwach: bielskim, bydgoskim, opolskim, rzeszowskim, tarnowskim, toruńskim, włocławskim.

§ 2. 1. Wojewoda określa stawki procentowe wynagrodzenia sołtysów dla poszczególnych gmin w taki sposób, aby średni procent wynagrodzenia sołtysów dla wszystkich gmin województwa nie przekroczył granicy określonej dla województwa w § 1 ust. 4.

2. Naczelnik gminy określa stawki wynagrodzenia dla poszczególnych sołtysów w taki sposób, aby średnia wynagrodzenia sołtysów w gminie nie przekroczyła średniej stawki procentowej ustalonej dla gminy przez wojewodę. Określając procentowe stawki wynagrodzenia dla poszczególnych sołtysów naczelnik gminy różnicuje je w zależności od warunków terenowych pracy sołtysów, dyscypliny płatniczej mieszkańców sołectwa i wysokości kwot przypadających do pobrania z terenu sołectwa.

§ 3. 1. Wojewoda może w uzasadnionych wypadkach na wniosek naczelnika gminy odstąpić od zasady określonej w § 1 ust. 2 i wyrazić zgodę na obliczanie wynagrodzenia sołtysów w danej gminie jedynie od kwot osobiście przez nich zainkasowanych. Ustalenie w ten sposób wynagrodzenia sołtysów nie wpływa na obniżenie średniej stawki określonej dla gminy w myśl § 2. W związku z tym stawka procentowa od kwot zainkasowanych może być w uzasadnionych wypadkach ustalona wyżej, tak jednak, aby